

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξομοιωσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν.

Ἀπό τινος χρόνου κυκλοφοροῦσι φήμαι περί θανατικῆς ποινῆς, ὅτινες ὅσω καὶ ἂν ὀφείλανται εἰς οἰσθήματα σεβαστά, ἢ καὶ εἰς πεπιθόσεις φιλανθρωπικῆς καὶ ὑψηλῆς δικαιοσύνης, ἀποτελοῦσιν οὐχ ἥττον καιρὸν τραῦμα κατὰ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντες ὀφείλομεν ὑπακοήν. Τὰς φήμας ταύτας δυστυχῶς προσεπικυροῦσι γεγονότα πασιφανῶς μαρτυροῦντα ὅτι ἐν Ἑλλάδι, καίτοι τοῦ ἔθνους παραδεχθέντος τὴν κεφαλικὴν ποινὴν, κατωρθώθη ὑπὸ τῶν ἀρμεδίων ἢ σιωπηλῆ κατάργησις αὐτῆς. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου καίτοι διεπράχθησαν ἐν Ἑλλάδι ἐγκλήματα ἀποτροπιότατα, καίτοι ἔλαβον χώραν ληστρικαὶ πράξεις ἄξιαι μυρίων θανάτων, οὐ μόνον οὐδεμία ἐξετελέσθη θανατικὴ ποινὴ, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπιδαψιλεύεται καὶ ἐπὶ πολλῶν τῶν ἀποφωλίων τούτων τεράτων ἡ βασιλικὴ χάρις μετὰ τῆς ἀπονομῆς καὶ μείζονος ἴσως εὐχερείας μεθ' ἧς ἀπονέμεται αὐτῇ εἰς τοὺς ἐφοκλήπτας καὶ τοὺς ληπτοδύρας.

Πρότινος χρόνου ὑπὸ ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως ἔλαβον χώραν ληστρικὴν πράξιν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν μεταξύ Πατρῶν καὶ Αἰγίου συνοδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ φόνου ἑνὸς πτωχοῦ ὀδοπόρου. Ἡ ληστρικὴ αὕτη πράξις ἐπέφερε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου συλληθέντος χωροφύλακος, ληστοῦ, καὶ ὅμως οὐ μόνον δὲν ἐξετελέσθη ἡ κεφαλικὴ ποινὴ, ἀλλ' ὡς ἠκούσαμεν καὶ εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ἡ βασιλικὴ χάρις. Εἶναι βέβαια καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς χάριτος εἰς τοὺς καταδικασθέντας βασιλικὴ προνομία, ἀλλ' οὐδὲν ἔχει αὕτη τὸ ἀπόλυτον, ἄλλως ἐδύνατο ἰδιόρρυθμός τις βασιλεὺς νὰ κενώσῃ τὰς φυλακὰς καὶ νὰ καταστρέψῃ οὕτω τὴν ἐθνικὴν δικαιοσύνην.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος λοιπὸν τὸν ἀνεύθυνον βασιλεῖα ἡμῶν, ὅστις δύναται βεβαίως νὰ ἔχη τὰς ἀτομικὰς του δεξασίας, νομιζομεν καθήκον νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς Κυβερνήτας ἡμῶν καὶ ὄχι μόνους τοὺς ἐν τῇ σημερινῇ Κυβερνήσει, ὅτι συντρέχοντες διὰ τῆς εὐθύνης των εἰς τὴν κατάργησιν νόμου ἐθνικῶς ψηφισθέντος προσβάλλουσιν αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν. Ἐν ὅσω τὸ ἔθνος αὐτὸ δὲν ἔρχεται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καταργήσῃ τὴν θανατικὴν ποινὴν, ἐν ὅσω τὸ ἔθνος δὲν διαγράφει τὸν οἰκεῖον νόμον, οὐδεὶς, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἴσταται, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἰδίαν του θέλησιν καὶ γνώμην εἰς τὴν θέλησιν καὶ γνώμην τοῦ ἔθνους. Δυνατὸν ἢ γνώμη αὐτοῦ νὰ ἴηται φιλανθρωπικὴ, δυνατὸν ἢ γνώμη του νὰ ἴηται φιλοσοφικὴ, πάντοτε ὅμως ὑποτίθεται ὅτι τὸ ἔθνος, ὁ νοικοκύρης, οὕτως εἰπεῖν, γινώσκει καλλίτερα τὰ καθ' ἑαυτὸν.

Ἄλλως τε δύναται τις νὰ θεωρήσῃ τὴν γνώμην ταύτην καὶ ἀνοικεῖως ἐφ' ἑρμηνεύμενην. Διότι τότε μόνον δικαιούται τις ἴσως νὰ καταργήσῃ δυνάμενος τὴν κεφαλικὴν ποινὴν ὅταν ἐφρόντισε πρότερον νὰ ὀργανώσῃ σύστημα ἀνθρωπίνων φυλακῶν, ὅταν ἐφρόντισε πρότερον νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν κοινωνίαν κατὰ τῶν αἰμοδύρων ψυχῶν, ὃ ἀ τῆς πεποιθήσεως ἢ ἠθέληεν ἐμπνεῖσαι εἰς τὸν φιλήσυχον πολίτην, ὅτι τὰ ἀποφώλια ταῦτα τεράτα ἐγκλειόμενα ἐν ταῖς φυλακαῖς δὲν θέλουσιν ἐπανιδεῖ πλέον τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ὅπου ἡ ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἀπόδρασις εἶναι εὐχερὴς, παρ' ἡμῖν ὅπου ἡ ἀπονομὴ τῆς χάριτος ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου διαστήματος ἀπέδωκεν εἰς τοὺς κλέπτους τῆς κοινωνίας ἐλευθερία, τὰ ἀποφωλιώτερα τῶν τεράτων, καὶ ἡ σύλληψις μόνον τῆς ἰδέας τῆς καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς κατὰ τὴν ἀληθῆς μωρία, ἀλλὰ δυστυχῶς μωρία ἐπισημιωτάτη εἰς τὸ ἔθνος.

Καὶ ταῦτα μὲν νομιζομεν ἀρκούντα ὅπως πείσωμεν τοὺς πάντας ὅτι καὶ αὕτη ἡ σιωπηλὴ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς παρ' ἡμῖν, εἶναι ἀληθὲς πραξικόπημα κατὰ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, καὶ ἔτι ὅπως ἔχουσι τὰ παρ' ἡμῖν πρέπει νὰ στερηθῇ τις καὶ τοῦ κοινότερου νόου ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν κατάργησιν ταύτης. Ἦδη θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγα τινα περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διὰ πολλῶν καταστάσεως πιθανῶς σιωπηλῆς καταργήσεως τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν, ὅπερ ἐνδιαφέρει ἡμᾶς, ὄχι πλέον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς θεωρίας, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ὀδονηρᾶς πραγματικότητος, ἧτις ἀπειλεῖ καθ' ἡμέραν τὴν ζωὴν τῶν φιλήσυχων πολιτῶν, ἧτις παρίσταται ὑπὸ τὴν εἰδοχθῆ καὶ αἰματηρὰν εἰκόνα τῆς καθ' ἡμέραν ἀλληλοκτονίας καὶ ἧτις ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἐκπέμπει εἰς τὸν ἄδην πλείστα θύματα καθ' ἑκάστην γίνεται παραίτιος ὅπως ἕτερα ἐγκλείονται ἔστω καὶ μέχρι τῆς βασιλικῆς χάριτος εἰς τὰς ἐλληνικὰς φυλακὰς.

Ἀληθῶς παριστάμεθα ἀπὸ τινος διαρκείας μάρτυρες τῆς φρικωτέρας ἀλληλοκτονίας ἡμέρα δὲν παρέργεται καθ' ἡν νὰ μὴ θρηνησωμεν τὴν ἀπώλειαν συμπολίτου μας τινός, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀπειροὺς καθημερινούς τραυματισμούς. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἀληθῶς μᾶς ἀνύψωσεν εἰς πρότυπον βασιλεῖον ἀλληλοσφαζομένων ἀγρίων θηρίων. Εἶναι ἀναμφίβολον δι' ἡμᾶς ὅτι ἡ βασιλικὴ ἐπιείκεια ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν συνέτεινε τὸ πλεῖστον εἰς τὸν καταπληκτικὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν φόνων. Δὲν ἀρνούμεθα βέβαια ὅτι εἰς τοῦτο συνέτεινεν ἐπίσης καὶ ἡ προστασία καὶ ἀτιμωρησία τοῦ ἐγκλήματος ἐν γένει, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως ἡ κατάργησις τῆς βασιλικῆς προνομίας τῆς χά-

ριτος, ἐπιδαψιλευμένη ἀπὸ τινος τόσοσ ἀφειδῶς, ὡς τὸ κοινότερον τῶν ῥοσφετίων, πρώτιστα καὶ μάλιστα συνέτεινε εἰς τὸ νὰ παραγάγῃ κατάστασιν δι' ἣν ὄφειλον νὰ ἐντρέπωνται τοῦλάχιστον οἱ δυνάμενοι νὰ τὴν ἀποτρέψωσιν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, ἀφοῦ δὲν ἔχουσι τὴν συναίσθησιν τοῦ κακοῦ τὸ ὅποιον προξενούσιν εἰς ἔθνος, τὸ ὅποιον ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτοὺς τὰς τύχας του. Ἀληθῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνῃ τις ψυχρὸς ἐπὶ θεμάτων τόσοῦτον σπαραξικαρδίου, ὅταν μάλιστα ἀναλογίζεταί ὅτι ὄχι μόνον δὲν γίνεται προσπάθειά τις πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας καταβάλλεται πάντα προσπάθεια μετὰ λιθίνης ἀδιαφορίας πρὸς πολλαπλασιασμὸν κακοῦ ἀπειλοῦτος τὸ μὲν ἡμισὺ τῶν πολιτῶν διὰ τῆς στέρησεως τῆς ζωῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισὺ διὰ τῆς ἐγκλείσεως ἐν τῇ φυλακῇ ἔστω καὶ μέχρι τῆς ἀπονομῆς τῆς βασιλικῆς χάριτος.

Πρὸ ἐτῶν πολλῶν ὕψωσα τὴν ταπεινὴν μου φωνὴν περὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ὀλοφορίας νόμων, καὶ ἂν οὗτοι δὲν ἐπαρκῶσι, περὶ νομοθετήσεως νέων ἔστω καὶ δρακοντίων, δυστυχῶς ἡ φωνὴ μου ἐκείνη οὐτε κἂν ἠκούσθη, ἀντὶ δὲ τούτου ἐπῆλθε καὶ ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἐξ οὗ αἰ πρὸς τὸν φόνον βέροντες δι' ἐλαχίστην πολλακίς αἰτίαν ἀποκτείνουσι τὸν ὁμοίον των. Καθῆκον λοιπὸν ἤδη νομιζῶ νὰ ὑψώσω τὴν φωνὴν μου κατὰ τῆς παρεκτροπῆς ταύτης τῶν Κυβερνώντων ἡμᾶς, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι. Νομιζῶ ὅτι ἀληθὲς πραξικόπημα κατὰ τοῦ ἔθνους εἶναι τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ἐκμηδενίσῃ διὰ τῆς ἀτομικῆς του βουλήσεως ἔστω καὶ τὸν ἐλάχιστον Νόμον τοῦ Κράτους. Ἐὰν νομιζέτε ὅτι ἀληθῶς τὸ ἔθνος ἀποστρέφεται τὴν θανατικὴν ποινὴν, φέρετε τὸν προσήκοντα Νόμον ἐν τῇ βουλῇ, ἧτις βεβαίως θέλει προνοήσῃ τότε περὶ παντός ὅτι ἀπαιτεῖται ὅπως μὴ ἡ ἄρσις τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ ἔθνος. Ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι ἡ κατάργησις τῆς ποινῆς ταύτης ἀναγκαιῶς θέλει συνεπιφέρει τὴν ἄρσιν ἢ τοῦλάχιστον τὸν μέγαν περιορισμὸν τῆς βασιλικῆς χάριτος καὶ τὸν καταρτισμὸν φυλακῶν ἀνθρωπίνων. Ἐν ὅσω ἡμῶς τοῦτο δὲν πράττετε, οὐδεὶς ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἴσταται ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀτομικὴν του γνώμην εἰς λαὸν ἄλλως περὶ ἑαυτοῦ βουλευέντα.

Καθῆκον ἐνομίσαμεν ἵνα ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν μας κατὰ παρεκτροπῆς ἧτις καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν πολιτειακῶν ἀρχῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν θλιβερῶν διὰ τὸ ἔθνος συνεπειῶν ἀποτελεῖ ἀληθῆ κατὰ τοῦ ἔθνους ἀνταρσίαν. Ἐὰν εἴχομεν βουλήν ἀνθρωπίνην ἠθέλαμεν καταγγεῖλαι τὴν Κυβερνήσιν ὡς ὑπεύθυνον

διὰ τὴν παρανομίαν ταύτην, ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὴν γενόμενὴν καθημερινὴν κατάχρησιν τῆς προνομίας τῆς βασιλικῆς χάριτος, ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα τῆς παρανομίας ταύτης. Ἀπευθυνόμεθα διὰ τοῦτο πρὸς τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου τὰ μὲν τῶν μελῶν δεκατιζόνται ὁλοκρὶν διὰ τοῦ θόνου, τὰ δὲ ἐγκλείονται ἐν ταῖς λεγομέναις φυλακαῖς ἡμῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι χρόνου προϊόντος θὰ πληθυνθῆ ἡ γνώσις καὶ ὅτι τὸ ἔθνος κραταιούμενον διὰ τῆς γνώσεως τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων του, θέλει εἶσθαι ζυλότυπον τῶν ἰδίων δικαίων εἰς οὐδένα ἐπιτρέπον οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ παρεκτρέπηται τῶν ὑπὸ τῆς πολιτείας διαγεγραμμένων αὐτῶ ὁρίων.

Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὀπλοφορία.

Εἰ καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἤγειρε φωνὴν ἐνταῦθα καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, περὶ τῆς παρανομίου ὀπλοφορίας, δυστυχῶς αἱ περὶ αὐτῆς ἀστυνομικαὶ διατάξεις μένουσι πάντοτε γράμμα νεκρὸν καὶ ἀνάξια τῆς προσοχῆς τῶν ἐντεταλμένων τῆν τήρησιν καὶ ἐφαρμογῆν των. Μ' ὅλον ὅτι δὲ καθ' ἐκάστην αἰματηρὰς ἔχομεν τὰς συνεπείας τῆς παρανομίου ὀπλοφορίας, εἰς τραυματισμούς καὶ εἰς πτώματα, μόναι πρὸ αὐτῶν τυφλώττους αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὡς εἰ οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ὁ βλέπων δὲ καθ' ἐκάστην παρ' ἡμῶν τὴν γενικὴν καὶ ἀπροκάλυπτον σιδηροφορίαν, πολὺ δικαιῶς ἀμφισβῆσαι ἐὰν τὰ κατώτερα ὄργανα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, γνωρίζουσι καὶ ὅτι τὸ ὀπλοφορεῖν ἐστὶν ἀπαγορευμένον καὶ πρᾶξις παρὰ τὸν νόμον κολάσιμος. Ὑπαλαμαθάνομεν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον δύναται τις νὰ κρῆν ἐπιεικῶς τὴν ὀλιγομίαν ταύτην τῶν ἀγῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν τελοῦμένων ἐνταῦθα αἰματηρῶν πράξεων δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὀπλων, τὴν ὀπλοφορίαν, τὴν πολυτοκίαν ταύτην μῆτέρα τῶν ἐγκλημάτων καὶ τοῦτο γίνεται πρόδηλον εἰς τὸν ἀνατρέχοντα εἰς τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν πλειοτέρων παρ' ἡμῶν ἐγκληματικῶν πράξεων. Μικραὶ ἐριδὲς ἐν καπηλείῳ ἢ ἀλλαγῶν ἐκ μιᾶς λέξεως ὠρμηθεῖσαι καὶ δυνάμεναι τὸ πολὺ νὰ καταλήξωσιν εἰς μίαν ὕβριν ἢ ἕνα ῥάπισμα, παρ' ἡμῶν καταλήγουσι συνήθως εἰς τραυματισμούς ἢ θόνους, διότι αἱ διαπληκτιζόμενοι εἶχον πρόχειρα τὰ ὄπλα, ἐγένοντο χάριν αὐτῶν θρασύτεροι καὶ προσέφυγον ἐν τῇ ἐξάψει τῆς πάλης εἰς αὐτὰ, ὡς εἶπειν, ὀρυμενρῶτως. Αὕτη ἐστὶν ἡ στερεότυπος ἱστορία ὀλων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα ἐγκληματικῶν πράξεων, διότι εὐτυχῶς παρ' ἡμῶν τὰ μεμελετημένα ἐγκλήματα καὶ αἱ προπαρασκευασμέναι ἀξιόποινα πράξεις εἰσι σπανιώταται καὶ ἐν ταύταις μόναι ἀνεγέρθη ἡ ποινικὴ στατιστικὴ πάντως ἢ πόλις ἡμῶν ἤθελε δεῖξει ἡμερότητα ἢ ἠδὲν ἀξέπαινον, ἐνῶ ἤδη ὑπὸ τὰς περιστάσεις αἱ ἐλευθολογούμεναι κινδυνεύει νὰ ἐκληθῆ ἡ ἡμετέρα κοινωνία ὡς ἄθροισμα αἱμοχαρῶν ὄντων. Οὐδὲ εἶπαρ τις ὅτι τοῦτο λέγοντες, λέγομεν ὑπερβολήν· ἀν ἐδημοσιεύετο καὶ παρ' ἡμῶν ἐνιαύσιος στατιστικὴ ὀλων τῶν ἐνταῦθα συμβαινόντων τραυματισμῶν καὶ θόνων καὶ ὀλων τῶν ἀποπερῶν, ἐξ ὧν αἱ πλείσται μένουσι ἀδίκωται καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐγκλήσεων καὶ διὰ τὴν συνήθειαν, τοῦ νὰ μὴ θεωρῆται πλέον ἐνταῦθα ἐγκλημα ὅ,τι δὲν ἔσχηεν ἄμεσον ἀποτέλεσμα θόνου ἢ τραυματισμοῦ, θὰ ἔβλεπε πᾶς τις ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ συγκομιδὴ παρ' ἡμῶν υπερβαίνει τὴν τῶν ἄλλων εὐνομούμενων πόλεων, ἔχουσῶν τετραπλάσιον τῆς ἡμετέρας πληθυσμὸν, καὶ ἔδικαίωτον νὰ εἰκασθῆ ἐκ τούτου ὅτι ἐνταῦθα ὀλίγον τρέφοντες σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ὁμοίου μας, καὶ ὀλίγον ἔχουσιν ἴσχυρὸν οἱ νόμοι.

Ἀπέναντι τοιούτων δεδομένων ἦτο καιρὸς νὰ ἐξεργηθῆ ἡ μέριμνα τῶν ἀρμοδιῶν, κατὰ τῆς πα-

ρανομίου ὀπλοφορίας, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων εἰς αἰς κυρίως ἐστὶν ἀνατεθειμένη ἡ πρόληψις τῶν ἀδικημάτων, τῆς ἀστυνομίας δηλονότι καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμε ἡμεῖς γνωστότατον ἐνταῦθα πρᾶγμα· ὅτι δηλ. παρ' ἡμῶν ὀπλοφοροῦσι καὶ δωδεκαετῆς παῖδες, ὅτι σιδηροφορεῖ ἰδίᾳ ἢ κατωτέρα τάξις τῆς κοινωνίας, ἐκείνη ἥτις διὰ τὰ ἦθη αὐτῆς καὶ τὰς διαφόρους σχέσεις τοῦ βίου ἐστὶν μᾶλλον εὐεπίφορος εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ ὅτι εἰς πρώτην συμπλοκῆν μεταξὺ ἀνθρώπων τῆς τάξεως ταύτης, εἴτε ἐν ὁδοῖς εἴτε ἐν καπηλείῳ εἴτε ἀλλαγῶν, τὰ μέρη ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ μὲν μεταβάλλονται εἰς αἰματηρὰ στάδια ὅπου ἀπαστράπτουσι ἀπαῖσια ὄπλα, ἐν νυκτὶ δὲ ἄντηχοῦσι τόσοι πυροβολισμοί, ὥστε νὰ ἐκληθῆ εὐλόγως ὅτι ἔχθρος εἰσῆλασεν εἰς τὴν πόλιν. Τὴν μεσομβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀκόμη οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Ἀρίας ἐγένοντο μάρτυρες παρουσίας σκηνῆς· εἰς ἐρίδα ἐγεθεῖσαν μεταξὺ δύο ἢ τριῶν προσχωρήσαν ἀμέσως περὶ τοὺς ἄλλους δέκα, πάντες δ' οὗτοι εὗρεθησαν ἔνοπλοι, ἐδιώκοντο πᾶλλοντες ἀπαισίας μαχαίρας καὶ κρατοῦντες ὑψωμένα πυροβόλα ὄπλα. Φίλος ἀξιότιμος, γενόμενος μάρτυς τῆς σκηνῆς ἐκείνης ἔλεγεν ἡμῶν ἐν ὄψει ὅτι θεώμενος τὰ γενόμενα ἠσχύνθη ὅτι ἦτο πολίτης τῆς πόλεως ταύτης. Πρὸ τινῶν δ' ἡμερῶν ἐν μεσονυκτίῳ ὄρα καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς πολλοὶ ἀπήρχοντο τοῦ θεάτρου, εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως, ὀλίγον κατωτέρω τῆς Νομαρχίας, δεινὴ συνήθη μάχη μεταξὺ ἄλλων φαυλοθῶν ὀλιγίμων ἐξεκένωσαν κατ' ἀλλήλων περὶ τὰ δέκα πέντε πυροβόλα ὄπλα, ἀνάστατον ἐποίησαν ὀλόκληρον τὴν συνοικίαν καὶ ἠπέλησαν τραύματα ἢ θάνατον εἰς τοὺς διαβαίνοντας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φιλοσόφους πολίτας. Αἱ θλιβεραὶ αὗται σκηναὶ δὲν εἶναι αἱ μόναι αἴτινες λαμβάνουσι χώραν παρ' ἡμῶν· αἱ ἀπόκεντραι συνοικίαι τῆς πόλεως καὶ αἱ τῆς ἀνα πόλεως ἴαν συνεχῶς γίνονται μάρτυρες παρουσιῶν, διὰ τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν των, αὗται δὲν εἰσποιοῦσι πλέον τὴν προσήκουσαν ἐπιθεσίαν παρὰ πάντων καὶ θεωροῦνται πλέον γεγονότα φυσικὰ καὶ ἀναπόφευκτὰ εἰς κοινωνίας ἀνθρώπων οὐδένα αἰσθανομένων χαλιόν.

Δὲν ἀνχγράφουμι τὰ συνήθη ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως ταύτης διότι, τῇ ἀληθείᾳ, ὀλίγον ἐνδιαφερόμεθα ὀλίγον ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποβλέπουσι τοὺς ὀπλοφοροῦντας καὶ διαπληκτιζομένους· καὶ οὔτε λόγον καὶ ἀξία ἠθέλαμεν κρίνει αὐτὰ, ἐν συνεχῶς ταῦτα δὲν παρεξέβαινον, τοῦ φάλου κύκλου τῶν ἀρεμμιανίων καὶ δὲν ἐγένοντο ὀλέθρια εἰς φιλοσόφους καὶ ἐντίμους πολίτας· διότι δὲν εἶναι σπάνιον ἐνῶ διέρχεται πολυτίμως οἰκογενειάρχης νὰ ἐλθῆ ὀρεῖς εἰς τοὺς ἐν τινὶ καπηλείῳ μεθυσκομένους νὰ ἐρίσωσι καὶ τὴν ἐρίδα νὰ λύσωσι διὰ πυροβόλων ὀπλων, θῆμα δ' αὐτῆς νὰ πέσῃ ὁ ἡμερίμως διερχόμενος οἰκογενειάρχης φέρων εἰς τὴν οἰκογένειαν τὸν ἄρτον αὐτῆς. Ἐν τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦτο δὲν ἦτο πιθανὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἐν ἕξ αὐτῆς δὲν ἐνεβάλλοντο εἰς φρίκην καὶ τρόμον ἡ φιλοσόφος τάξις τοῦ τόπου, καὶ δὲν ἐδυσφημεῖτο ἡ πόλις εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων, θεοθάτως ὁ τραυματισμὸς ἢ ὁ θόνος ἐστὼ καὶ πέντε καθ' ἐκάστην φυλακίαν, δὲν ἦξιζε τὸν κόπον νὰ κάμῃ τις τόσον μακρὸν περὶ αὐτῶν λόγον.

Τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραδοξώτερον εἶναι ὅτι ἐνῶ τοιαῦτα ἔχομεν ἐνταῦθα τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρανομίου ὀπλοφορίας, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιφεύς οἰκτρὰ καὶ ἀξιολάτρικα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμε ὅτι οὐδὲν ποτὲ ἐλήφθη κατ' αὐτῆς δραστηριὸν μέτρον, ἀλλ' οὔτε ἐφρημόσθησαν πώποτε ἐνταῦθα αἱ σχετικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις· ἐνῶ πάντες σχεδὸν σιδηροφοροῦμεν, ἐνῶ εἰς πᾶσαν περιστάσειν ποιούμεν χρῆσιν τῶν ὀπλων καὶ διαρκῆς ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τοὺς φιλοσόφους πολίτας, οὐδὲ εἰς εἰσάγεται ποτὲ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπαιτίος τοῦ παραπτώματος τούτου, ὡς εἰ αἱ σχετικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις νὰ εἶχον πέσει εἰς ἀχρηστίαν, διὰ τὴν γενικὴν παραβάσιν. Οἱ ἀστυνομικαὶ κλητῆρες πολλάκις καὶ αὐτοὶ οἱ χωροφύλακες μετ' ἀδιαφορίας ἀξιαγάστου θεωροῦνται τοὺς ὀπλοφοροῦντας,

καὶ δὲν ἔχουσιν ἀδίκον ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουσι τὰ καθήκοντά των.

Μεθ' ὅσα περὶ τούτου ἐξεθέσαμεν φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ χαρακτηρίσωμεν προσηκόντως τὴν κατάστασιν ταύτην, ὑφισταμένην ἐν πόλει, ἐν ἣ ἑδρεύουσιν ἀνώτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ, εἰσαγγελικαὶ καὶ διοικητικαὶ μοίρας· περὶ ἀστυνομίας οὐδεὶς λόγος. Τοιαύτην κατάστασιν μόλις ἤθελεν εἶσθαι ἀνεκτὴ εἰς κανὲν ἀρβανιτοχώρι, διὰ τὰς Πάτρας ὅμως εἶναι διηνεκὲς στίγμα τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀναζητοῦντες τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων ἀποδίδουσιν αὐτὰς εἰς διαφόρους γενεσιουργικούς λόγους, ἐγκειμένους εἰς τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ζῇ παρ' ἡμῶν ὅμως εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι αἱ πλείοτεραι τῶν ἀνθρωποκτονῶν καὶ τραυματισμῶν ἀρχικὴν αἰτίαν ἔχουσι τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν· ἐν τισαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπορὸν εἶναι πῶς οἱ ἐντεταλμένοι ἐνταῦθα εἴτε τὴν πρόληψιν, εἴτε τὴν δίωξιν τῶν ἐγκλημάτων, παρεῖδον μέχρι τοῦδε οὐσιαστέστατον αὐτῶν καθήκον, καὶ ἀνέχονται κακὸν ὀλεθρίας ἔχον τὰς συνεπείας, ἐνῶ δι' ὀλίγης δραστηριότητος καὶ ὀλίγης φιλοτίμου ἐργασίας ἐδύνατο νὰ τεθῆ ἐκποδὸν. Ἐὰν αἱ ἀρχαὶ εἴπωσιν ἡμῶν ὅτι δὲν βλέπουσιν ἐν τῇ ὀπλοφορίᾳ τὴν αἰτίαν τῶν πλειοτέρων ἐγκληματικῶν παρ' ἡμῶν πράξεων, εἰσι τυφλοὶ· ἀν εἴπωσιν ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ καταπονήσωσιν αὐτήν, εἰσὶν ἀνίκανοι. Ἀναμένομεν σύντονα τὰ κατὰ τῆς ὀπλοφορίας νόμιμα μέτρα καὶ ἔτοιμοι διατελοῦμεν νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ νὰ ἐπικροτήσωμεν πᾶσαν σχετικὴν ἐνέργειαν.

Πρὸς πλείοτερον πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀναγράφομεν ἐνταῦθα ὅσα ἐγκληματικὰς πράξεις ἔλαβον ἐνταῦθα χώραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἰσταμένου μηνός· καὶ ἐν τούτοις ὅσα κληρονομήσιν ἡμῶν, ὧν τὸ γράσειον δὲν εἶναι οὔτε εἰσαγγελικόν, οὔτε τῆς στατιστικῆς, διὰ νὰ ἔχῃ πληθεῖς καὶ ἀκριβεῖς ἀριθμούς· Κατὰ τὴν 1' Ἰουλίου παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὁ Σπ. Μακρῆς ἢ Καραγιάννης ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα τὸν Δημ. Καριωνίτην, συγχρόνως δ' ἐξαγαγὼν πολὺ κροτον ὄπλον ἐπιρυβίλησε κατ' αὐτοῦ ἀνεπιτυχῶς.—Τὴν ἐπομένην ὁ Ἀριστ. Ντασκουρέλος ἐπιτεθεὶς ἀδίκως κατὰ τοῦ παιδὸς Εὐαγγέλου Μεσσήνη ἐτραυματίσεν αὐτὸν κατὰ τὰ νεφρὰ διὰ μαχαίρας.—Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ὁ Δημ. Ἀντίνος ἐπιτεθεὶς ἀναιτίως κατὰ τοῦ Γεωργίου Διαποπούλου ἐτραυματίσεν αὐτὸν διὰ τῆς κνήμης τοῦ ὄπλου του κατὰ τὴν κεφαλὴν, συγχρόνως δ' ἐπιρυβίλησε κατ' αὐτοῦ δις ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνεπιτυχίως.—Κατὰ τὴν 2' Ἰουλίου ὁ Λέων. Βενδέτος καὶ ὁ Γρηγόριος Σπαλιάρχης ἀμφότεροι ἐν κραυγῇ διατελοῦντες, ἐρίσαντες ἐτραυματίσθησαν ἀμοιβαίως διὰ ξύλων καὶ ἐγχειριδίων.—Τῇ 6' Ἰσταν. ἡ Γελοσομένη Γαϊτάνου ἐτραυματίσθη ὑφ' ἀγνώστων.—Κατὰ τὴν 7' ὁ Νικόλαος Σιωπιᾶς ἐπιτεθεὶς ἀναιτίως κατὰ τῆς Αἰκατερινῆς Τσάρης ἤρπασεν αὐτήν εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη, συγχρόνως δ' ἠπέλησεν αὐτὴν καὶ διὰ πιστολίου.—Τῇ 9' ἰδίου ὁ Γεώργ. Μενίχτας ἐτραυματίσθη διὰ τοῦ κοπᾶνου τοῦ ὄπλου του κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν Διονύσιον Χαλιγιόπουλον.—Τὴν 11' Ἰσταν. ὁ Σπ. Μπράμης καὶ ἄλλοι ἐρίσαντες πρὸς τὸν Φώτιον Φώτου καὶ λοιποὺς καὶ ἐλθόντες εἰς χεῖρας ἐξεκένωσαν κατ' ἀλλήλων πολλὰ πυροβόλα ὄπλα, δι' ὧν ἐτραυματίσθη ἐπιθυμῶν ὁ Φώτου κατὰ τὸν κρόταφον.—Κατὰ τὴν 12' ὁ Γεώργ. Μουλαῖς ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν Γεώργ. Ἀϊβαλίτην.—Τὴν 14' ὁ Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος ἢ Λυκούργιῶτης παντοπώλης, ἐπιρυβίλησεν ἐν τῷ μαγαζεῖῳ του ὑπὸ τοῦ Πέτρου Σταματοπούλου ἐργάτου δι' ὄπλου πλήρους πυρίτιδος καὶ σφαιριδίων ἀνεπιτυχῶς· τὰ σφαιριδία ἐνεπάγγασεν εἰς τὸ ξύλινον διαχώρισμα τοῦ Παντοπώλειου.—Τῇ 13' Ἰουλίου ὁ Γεώργ. Λεχοῦνης

Γρηγόριος Μανωλόπουλος και άλλοι, έπιταχθέντες να παύσων διαταράσσοντες τήν νεκτερινήν ήπυχίαν των κατοίκων υπό των κλητήρων, άντέστησαν χροΐσιν πυρούμενοι όπλων.— Τή 19 ό 'Αγησίλαος Βαγενάς έπετέθη κατά της Θεωνής 'Ηλία Μπαρμπάλα δι' έγκυοιδίου, της κατεξέσχεσε τά φορέματα και εισελθών βία εις τήν οικίαν της τήν έκτύπησε διά ροπαλου και έπυροβόλησεν έντός της οικίας εις τό κενόν (εις έδειξιν φαίνεται του θριάμβου του).— Κατά τήν νύκτα της 18 ό Νικόλ. Κ. Παπās άπήγαγεν έκ της οικίας Τζελεπίτσαρα τήν ύπνέρειαν Διαμάντω I. Ψίλα, έπυροβόλησε δι' έπανειλημμένως κατά των έξεληθόντων εις άναζητησίαν της.— Τήν 20 τρέχ. ό 'Ανδρ. Διαμάντης έτραυμάτισεν έπικινδύνως διά φαλτσέτας τον Κωνστ. Σιμώνην έντός του έργαστηρίου του. 'Εως εδώ φθάνουν αί ήμέτεροι σημειώσεις των έγκληματικών πράξεων των σχείσιν έργουσών προς τήν παράνομον όπλοφορίαν, παράλειπομένων των λοιπών.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Έυχαρίστως άναγγέλλομεν ότι πρό τινων ήμερων άνεγράφη ή ένώπιον της επί της έμφυχώσεως της 'Εθνικής βιομηχανίας έπιτροπής ή εισηγητική έκθεσις επί του περι καλλιεργείας της σταφυδαμπέλου θέματος του Β. Ζαπειού διαγωνισμού και ότι έβραβεύθη τό περί ταύτης πόνημα του ήμετέρου συμπολίτου κ. Μανουήλ Χαϊρέτου, προς όν άπενεμήθη τό χιλιοδραχμον βραβείον, και όν ό «Φορολογούμενος» συγχάριζε επί τούτω. Ιάν ένθαρμυκτικόν είναι ότι μετά τό βραβείον όπερ πρό τινος ήμετερος ήμων συμπολίτης, ό σεβαστός κ. Π. Χαλκιάπουλος κατά τό Δοσιδειον διαγωνισμα, «περι θελτιώσεως και έμφυχώσεως της έν 'Ελλάδι Γεωργίας, η δεύτερος συμπολίτης ό κ. Χαϊρέτης βραβεύεται επί παρομοίου ειδικωτέρου θέματος, όπερ μαρτυρεί άποχρώντως ότι παρ' ήμίν ή γεωργία ήρχισε προσλαμβάνουσα Ισχυρόν έπικουρον τήν επίστημη και προσκτώσα μύστας αούτης άνδρας πεφωτισμένους, όπερ δέν δύναται να μη έχη ωφέλιμα και πρακτικά αποτελέσματα (διά τον τόπον. 'Αναμένομεν τήν δημοσίευσιν της θεμελιώσεως πραγματείας του κ. Χαϊρέτου, ίνα γίνη κοινόν των σταφυδοπαραγωγών κτήμα.

— Τήν παρελθούσαν δευτέραν έορτήν του προφήτου 'Ηλιού του Θεσιδίου, οι ένταύθα άμαξήλαται φαειράν έτέλεσαν πανήγυριν μετά των οικογενειών των εις τον παρά τήν μονήν Γεροκομείου φερόνυμον έξοχικόν ναόν, εγκαινιάσαντες συνάμα τήν ίδρυσιν του σωματείου των άμαξήλατων, όπερ έτέθη υπό τήν προστασίαν του προφήτου 'Ηλιού.

— Έυχαρίστως βλέποισι πάντες κατ' αύτας τον φιλοπονώτατον και έντιμον δημοτ. μηχανικόν κ. Δ. Σάφιον ενεργούντα καταμετρήσεις και λαμβάνοντα χωροσταθμικές σημειώσεις επί της μεγάλης πλατείας της πόλεως ήμων των 'Υψηλών άλωνιών, μετά χάρακα δέ πληροφορούνται ότι ή δημοτ. άρχή προτίθεται να διακοσμήσθ τήν μέγα εκείνα κατά λόγον του προορισμού του και της φυσικής καλλονής του. Τή άληθεία, ό μόνος περίπαιτος της πόλεως και τό μόνον ίσως μέρος αούτης άπέρεινά δεκτικόν πολλής θελτιώσεως, πέραν τού άδούτου ερασιε παραμειμένον και καιρός είναι πλέον να επεκαθη ή φιλόκαλος πρόνοια του κ. Δημάρχου, και μέχρις εκεινου. 'Ο κ. Κανακάρης άλλως διά της ύπέρ των 'Υψηλών άλωνιών εργασίας του συνεχίζει έργον δ έμελέτησε και ήρξατο έπιτελών δ' μακαρίτης πατρός του, δημάρχος κατά τό 1859 και ύπερ έγένετο ή άφεντρια αντιδράσεως της τότε διοικήσεως κατά των αγαθών και τιμίων προθέσεων του σεβαστου γέροντος, έξ της παρήλαθε τότε και ή έκ του δημαρχικού αξιώματος παραίτησίς του.

— 'Από της αρχής τήν έδδομάδος ταύτης πολλά ένταύθα δημοτικά και ιδιουσνητήρητα εκπαιδευτηρια άρρένων και θηλέων έπιδεικνύουσιν έν

δημοσίαις εξετάσεσι τους καρπούς των. 'Ο άριθμός των διδασκαλείων τούτων και ή ώρα του έτους δύσκολον καθιστώσι τήν παρακολούθησιν των δημοσίων τούτων δοκιμασιών και εις τάς αρχάς και εις τους ιδιώτας. Ούχ' ήτον ως πληροφορομήθεα πάντα τά ένταύθα διδασκτήρια έπεδείξαντο καλλίστην έργασίαν και κάλλιστα τά άποτελέσματα των μόχθων των διδασκάλων και διδασκαλισών.

— 'Ηθέλαμεν έν τούτοις δειχθή άγνώμονες προς τον σεβαστόν Διευθυντήν της ένταύθα πρώτης δημοτικής σχολής των θηλέων σεβαστόν διδάσκαλον κ. Δημ. Μητσόπουλον, ά δέν ανεγράφομεν ιδιαίτέρως τάς εξετάσεσις του σχολείου τούτου, της παρελθούσης Κυριακής. 'Ο κ. Μητσόπουλος διδάσκει έν τώ παιδευτηρίω τούτω επί τέσσαρας όλας δεκαετηρίδας, υπό τήν πατριικήν δ' αύτου διδασκαλίαν ευοφρήθησαν τρεις γενεαί, σήμερον δέ δύναται να έπιδείξη μαθητριας διδασκείας μετά του ίδιου ζήλου μεθ' όν έδίδαξε τάς προμητορας αούτων. Χαλκέντερος του καθήκοντος υπηρέτης ό κ. Μητσόπουλος δέν κατέβληθη έν τώ ζήλω του, ούτε υπό των χρόνων, ούτε υπό των παραγωνρίσεων εις τις δυστυχώς υπόκεινται οι όμοιοί του, οτινες διαμέραι εκλείπουσι και δυστυχώς δέν αντικαθίστανται. Μετ' όλιγα έτι συμπληροί πενηκοντετηρίδα αού ής διδάσκει παρ' ήμίν ό Θεός θα διαφυλάξη θεβαίως αυτον διά τήν ήμεραν εκεινην, ήν θα πανηγυρήσωσι τρεις γενεαί. 'Ο κ. Μητσόπουλος καλλίστην και φιλόπονον έχει επίκουρον έν τή διδασκαλία τήν διδασκαλίαν κ. Πολυξήνην Δαμπαροπούλου ήτις μετ' άκρας επιμελείας εργάζεται έν τώ σχολείω, εισήγαγεν έν αύτω τήν νεωτέραν μεθοδον του νηπιαγωγείου, και έδίδασκεν εις τάς μαθητριάς πλείστα όσα εργόχειρα χρήσιμα εις τον βιον.

— 'Αναγγέλλεται ένταύθα ή προσεχής έκδοσις νέας έφημερίδος πολιτικής και έμπορικης υπό τό όνομα «Εργα της». Τήν έκδοσιν άνέλαβεν ό κ. Βλάσιος Τσελλός έχων τήν σύμπραξιν των καταλλήλων συντακτών.

— 'Ιδιοκτητης τις ένταύθα άνεγειρών οικίαν κατά τήν δένδροστοιχίαν 'Αγίου 'Ανδρέου, κατέκοψεν οικτρως πάντε κατά σειράν δένδρα εξ αούτης και έσμεν βέβαιόι ότι ουδεις εύρήθη να παρατηρήσθ εις τον Κύριον αυτον ότι τό κόπτειν δένδρα είναι πράξις θανάδική, τό δέ καταστρέφειν δένδροστοιχίας δημοτικής πράξις άξιόποινος. Ένταύθα δυστυχώς επί τοιούτων άντικειμένων εκαντος νομίζει ότι είναι έλευθτερος να κάμη δτι θέλει και διά τούτο ή προς τά κοινά άσέβεια ήχθη εις βαθμόν άξιοθρήνητον. Είναι καιρός πλέον να έμποιηθ παρ' άσιν ή πεποιθισις ότι τά εις κοινήν χρήσιν ή τέρψιν άφιερωμένα πράγματα δέν είναι έγκαταλειμμένα εις τήν άφίλοκαλον αυθαίρεσίαν του τυχόντος, διότι συνεχώς παρατηρούνται άπαθώς παρ' ήμίν τοιαύτα πράγματα, ώστε εύλόγως άγεται τις να πιστεύσθ ότι φέρομεν έν τή ψυχή άκόμη ένστικτα τινα άγριότητος, όπερ έλαττω ήμας έν τή συνειδήσει των ξένων. 'Η δημοτική άρχή εκεινη ήτις ήθελεν εργασθ διά των νομίμων μέσων άτινα κέκτηται, ίνα έμποιήσθ σεβασμών εις τά της κοινής κτήσεως πράγματα, δέν ήθελε παρξεί εις τον τόπον μικράν ύπηρεσίαν.

— Καταγγέλλομεν τοις άρμόδιοις άτοπόν τι λαμβάνον χωράν έν τοις παρά τον σάγιον Ανδρέαν θαλασσιούς λουτροις και προκαλούμεν σύντονον επ' αύτου τήν έαυτων μερίμναν. 'Ως γνωστόν, εκ παλαιού κατά τό θέρος ή ένταύθα άπορωτέρα των γυναικών τάξις συνειθίζει να έρχηται έν πληθύει προς τό έσπέρας μετά πολλών παιδιών και να λούεται εκει παρά τά παραπήγματα των λουτρών έν ύπαίθρω, υπό τήν αιγίδα της ύπερκειμένης πλατείας του ναού. Κατά τό έτος τούτο ό ένοικιαστής των λουτρών, θέλων να έξαναγκάσθ τάς άπόρους ταύτας γυναίκας να λούωνται επί πληρωμή έν τοις παραπήγμασιν, έμνηνευθη προς τούτο χιλία τεχνάσματα και δθ καθ' ήν στιγμήν αι γυναίκες εκδύνονται επί της ακτής, ή εύρίσκονταν έν τή θαλάσση, άνάπτει αιφνης εκει πλη-

σιον πυράς και εκθείτε αυτάς ούτω γυμνάς εις τά όμματα των διαβατων και των περιέργων, ή εκ των προτέρων χροίσι τήν ακτήν δι' άσφαλτωδών ύλων τις λαμβάνει εκ του όχητου του παρκακιμένου εργοστασιου του άερίφωτος, ίνα καταστρέψωσι τα ένδύματά των και άλλας τινάς παρομοίου ειδους άθλιότητας προσβαλλούσας τήν αιδώ των πτωχών γυναικών των έρχομένων ίνα λουθώσιν αυταί και τά τέκνα των χάριν υγείας. Καί πάντα ταύτα έπιτελεί ό ένοικιαστής των λουτρών, ως εί έξήσκη δικαίωμα και υπό τά όμματα ήλιθίων τινών κλητήρων παρισταμένων και ύπομειδιώντων εις τά γενόμενα. Κατά τυχην παρσταθήμεν ματρυρες όλων τούτων, ως και της άγανακτήσεως των πτωχών εκεινων γυναικών και παιδιών αίτινες έρχόμεναι εκ των άπωτάτων σημείων της πόλεως, και από τά Κανδριάνικα άκόμη, ίνα πλυθώσιν ή προς θεραπειαν, άπερχονται άπρακτοι διχ τήν εύφελαν του ένοικιαστου των λουτρών και τήν όλιγωρίαν των αρχών και οικτεிரωμεν, τή άληθεία, και εκεινη και ταύτην. 'Ελκει ό μισθωτής των λουτρών τό δικαίωμα να εκθείτθ γυμνάς τάς γυναίκας του λαου και να προσβάλλη τήν δημοσίαν αιδώ εκ της προς τό δημοσίον συμβάσεως; 'Εχει δικαίωμα έπίσης να άποστέρη της χρήσεως της θαλασσης πτωχούς άνθρώπους, έλεεινάς γυναίκας και καχεκτικα παιδια έρχόμενους να καθαρισθώσιν ή να λαθώσιν, δια να έπιτελή πάντα ταύτα υπό τά όμματα των αρχών, ως άπόλυτος κύριος της θαλάσσης; Μόνον ένταύθα είναι δυνατόν να συμβαινών τοιαύτα εκτροπα και έλεεινά διότι ουδεις ύπαρχει ό μερμών περι της δημοσίας ήθικης ή περι της υγείας του πλήθους. 'Αλλότιμον ένταύθα εις όντινα δέν φορεί πιλόν δι' αυτον προστασία δέν ύπαρχει, είναι δέ εκτεθειμένος εις τά έπινοήματα της τυφλής του πρώτου τυχόντος. 'Εντούτοις ένταύθα έχομεν άνδρας καυχόμενους επί δημοτικότητι, δηλ. άγαπώμενους υπό του λαου, άνθ' όν ύπερ αυτου και της ευημερίας των πράττουσι και θυσιάζουσι και όμως άφίνουσι οι δημοτικοι ουτοι άνδρες τήν αιδώ των γυναικών (τόν λαου εκεινου εκθετον εις τά κερδοσκοπικά έπινοήματα ενός εργολάβου λουτρών, ή επιτρέπουσι να τας άποστέρηται ή χρήσις της έλευθρας θαλάσσης. 'Αλλαχού, όπου ίσως δέν ύπαρχουσι δημοφιλες άνδρες, άλλ' αρχαι κατανοουσαι θαθέως τον προορισμόν των και διατί κατέχουσι τάς δημοσίας θέσεις, εκεινος οστις ήθελεν επιγείρησι να άστειρευθ ή να κερδοσκοπήσθ προς βλάβην της δημοσίας ήθικης, κακώς ήθελε ξεμπερδέυσει με τους πληρμημελειοδικας. Πρό τινων ήμερών οικτείροντες τήν τυχην των όλβίων κατοίκων της πόλεως ταύτης, προκειμένου περι των ανθρωπίνων θυμάτων των άμαζών και τήν έλλειψως πάσης περι τούτου προστασίας εκ μέρους των έπιτοπίων αρχών, συνεδουλεύσαμεν τήν κατάγειονίας σύστασιν σωματείου σκοπόν έχόντων τό ανηλεές ζυλοκόπημα παντός άμαξήλατου παραβαίνοντος τάς άστυνομικας διατάξεις και δι' άμακτοδρμιών άπειλούντος τήν ζωή των διαβατων ήπόρσαν δέ τότε αι αρχαι πώς έφημερις σοβαρά συμβουλεύει παρόμοια έκνομα πράγματα και τήν άπορίαν των ταύτην εξέφρασεν ήμίν ευγενώς ό προϊστάμενος της ένταύθα διοικήσεως. 'Αλλ' ός συγχωρηθη ήμίν να ειπωμεν ότι τά εκνομα ταύτα δέν ύπαγορεύονται υπό των διερμηνευόντων εκάστοτό τήν κοινήν άγανάκτησιν, άλλ' ύπ' αυτης της ανάγκης των πραγμάτων και της άδιαφορίας των αρχών διότι όπως δήποτε οι διοικούμενοι πρέπει να προστατευθώσιν, είτε δια των νομίμων μέσων και των αρχών, είτε δι' ιδίων τρόπων, όταν δ' άποδεικνύεται ότι ουδέν πρέπει να έπιζώσιν εξ εκεινων, δέν υπολείπονται αυτοις ειμή ουτοι. 'Αν λοιπόν και επί του προκειμένου δέν περιρισθ ή ένοικιαστής των λουτρών κατά τήν ενάσκησιν των δικαιωμάτων του και άφευθ ήλευθτερος να έξασκη αυτα, όπως τά έννοσι, και με ζήμιαν της δημοσίας ήθικης, παράδοξον θα ήναι άν συνεδουλεύε τις και αυθις τους συζύγους και τους αδελφους των εις τήν θαλάσσην πρα-

ερχομένων γυναικών να συνοδεύωσιν αυτά; ένο-
πλοι και να τιμωρήσωσι παραδειγματικώς πάντα
έπιχειρούντα να παίξω με την αιδώ αυτών; Διά
να είπω τις όγχι, πρέπει να παραγορήση οικτρώς
τόν γαλακίτσα του ελληνικού λαού και τας περι-
τιμής και αιδούς ιδέας του. Πρὸ τούτου όμως ας
διαφωτισώσιν οι άρμόδιοι τόν έργολόγον τών λου-
τρών περί τών δικαιωμάτων του, άτινα δέν έκ-
τείνονται πέραν τού προνομίου του να έχω αυτός
μόνος παραπήγματα λουτρών και να παρέχω αυτά
έπ' άμοιβή, άποκλείων πάντα άλλον εκ παρρησίας
έπιχειρήσεως; ότι δύναται ακόμη ν' απαιτηθή
παρά της άστυνομίας; όπως αύτη καθ' ήν ώραν εύ-
ρίσκονται εν τοις λουτροίς γυναίκες, έμποδίση να
καλυμθώσι πλυσίον εκεί παιδες ή άνδρες, άν και
τουτο δέν είναι κυρίως δικαίωμα αυτου, αλλά κα-
θητόν της Άστυνομίας επιβαλλόμενον χάριν τών
ήθών, και ούδέν άλλο; ότι δέν ήγόρασεν ούτε έ-
ξεμίσθωσε τήν θάλασσαν όλόκληρον και ότι εισί
πράξεις κολάσιμοι τά προς παρακώλυσιν τών γυ-
ναικών εύφυά έπινοήματά του, άτινα έθετο εις έ-
νήγε αν πρό τινας.

— Ήξεδόθη τὸ προκαταρκτικὸν πρόγραμμα
τῶν μελιδραματικῶν θεατρικῶν παραστάσεων κα-
τὰ τὴν προσεχὴ χειμερινῇ περιόδῳ, ἐν ᾧ ὁ έ-
λεγχος τῶν μισθοθέντων ἤδη παρὰ τοῦ έργολόγου
καλλιτεχνῶν, ἡ ἀναγραφὴ τῶν δοθησομένων με-
λοδραμάτων, τῶν τιμῶν τῶν θεωρειῶν κτλ. Ἄν
δὲν ἤμεθα ἐν τῶν προτέρων πεπεισμένοι ὅτι ἡ με-
λετωμένη ἐπιχειρήσις κατ' οὐδὲνα τρόπον δύναται
να ἐπιτύχῃ, διὰ πολλὰς αἰτίας, ἤθελα μὲν δεῖξω
καὶ αὐθις ὅτι τὸ ἡμέτερον θεατρὸν κατεδικάσθη
καὶ κατὰ τὸ έτος τοῦτο νὰ ὑποστῇ τὰ συνήθη έ-
κτροπα καὶ ἀθλιότηας. Ἄλλ' ἐπαναλαμβάνομεν,
ὅτι ἐφέτος τὰ τοῦ θεατροῦ θὰ μείνωσιν ἐν ὥρᾳ
ἀπατηλῶ σχεδὸν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ δεχθώμεν
ἑὰ τὸ δημοτικὸν γαμεῖον θὰ ἔλθῃ ἐπικουρὸν εἰς
ἐπιχειρήσιν οὐδεμίαν παρέχουσαν ἐκ τῶν προτέρων
εἰς οὐδὲνα ἐμπιστοσύνην.

Ἐν Πάτραις τῇ 22 Ἰουλίου 1881.

Ἀξιοτίμῃ κ. συντάκτᾳ τοῦ «Φορολογου-
μένου».

Πολλὰς ἐκφράζω δι' ὑμῶν εὐχαριστίας τοῦ κ.
Ἄλ. Φωτήλα βουλευτῆ ἐφ' οἷς ἔγραψε εἰς τὸ προη-
γούμενον ὑμῶν φύλλον περὶ τοῦ ὑπὸ τὴν διευθυ-
σίν μου Παρθενωγωγείου καὶ τῶν καρπῶν τῆς
ἐν αὐτῷ διδασκαλίας, λαθῶν ἀφορμὴν ἐκ τῶν δη-
μοσίων ἐξετάσεων, εἰς αἷς εὐχρησθη νὰ παραστα-
θῇ. Ἐκτιμῶ κατ' ἀξίαν τὴν ἐνθάρρυσιν αὐτῇ ἐν
τῷ σταδίῳ μου καὶ τὴν ἐπισικὴν αὐτοῦ κρίσιν,
προερχομένης ὑπ' ἀνδρὸς οἷος ὁ κ. Φωτήλας καὶ
εὐγνώμων διατελῶ δι' ἄμφότερα. Ἐπιτρέψατέ
μοι σὺν τούτῳ νὰ ἐπανορθώσω ἀνακριθεῖαν τινὰ
ἐν τοῖς γραφομένοις; ὅτι δηλαδὴ ἐν τῷ ἡμετέρῳ
παρθενωγωγείῳ, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς πόλεως,
δὲν διδάσκεται τὸ μάθημα τῆς φυσικῆς, διότι καὶ
ἐν τῷ ἐμῷ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων
μου, ὡς γνωρίζω, τὸ μάθημα τοῦτο διδάσκεται
πάντοτε καὶ εἰς ἐξετάσεις ὑποβάλλονται εἰς αὐτὸ
αἱ μαθητρίαι.

Δεξασθε κτλ.

MARIA A. ΚΑΛΑΠΟΛΟΠΟΥΔΟΥ.

Ἀξιοτίμῃ κ. συντάκτᾳ τοῦ «Φορολογου-
μένου».

Ὁ Χ. Σταματοπούλος ἀδελφὸς καὶ Δ. Γιαννό-
πουλος πρώτοξάδελφος, τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν
έτος εἰς Λεσβάζιον δολοφονηθέντος Π. Σταματο-
πούλου, ἀλλεπαλλήλως διὰ τοῦ Φορολογουμένου
ἠτιάθησαν τῆς εἰσαγγελίας τῶν ἐνταῦθα Ἐφρετῶν
διὰ τὴν ἐκθεσιν, τῆς κατὰ τῶν κατηγορηθέντων
ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ συγγενοῦς των δίκης, ἀντί
δὲ νὰ δοθῇ ἀποχρῶσα ἐξήγησις, πείθουσα πάντα

περὶ τῆς ἀμερολήπτου ἐνεργείας αὐτῆς, προεκλή-
θη εἰς τὴν μεταξὺ των ἕξιδα διὰ μόνον τὸν λό-
γον, ὅτι, ἀνεκοίωσα τοῖς ἐνδιαφερομένοις δι,τι σχε-
τικὸν ἐγνώριζον ὡς πληρεξούσιος αὐτῶν. Ἀκα-
τάληπτον ὄντως ἀποθνήκει, διὰ τὸ παρ' Ἐφέταις
εἰσαγγελεὺς, ἀπευθυνόμενος ἐμοὶ καὶ παρατρέχων
τὴν οὐσιωδεστάτην αἰτίαν τῶν παθόντων κατα-
ναλίσκεται εἰς ἀκαίρους συζητήσεις περὶ τῶν δι-
καιωμάτων τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς κατ' ἀντίθε-
σιν πρὸς τὰ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Τίς ὑπεστή-
ριξε ποτὲ, ἢ τίς ἠξίωσεν ὅτι ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρ-
χὴ ἄμα τῇ ἐμφανίσει πολυτικῶς ἐνάγοντος, ἀ-
πόλλυσιν τὴν αὐτοτέλειάν της, γενομένη ὄργανον
αὐτοῦ, τίς ἠδύνατο νὰ περιπέσῃ εἰς τοιοῦτον ἄ-
τοπον, εἰς ἐποχὴν τόσον γόνιμον συγγραμμάτων
ἐρμηνευτικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ποινικῆς δικονομίας;
τίς ποτὲ ἐζήτησε νὰ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν συγκε-
κριμένην ὑπόθεσιν γνώμας ἢ συμπέρασματα ἀντί-
θετα πρὸς τὴν πεποιθισίν του;—Ἡ εἰσαγγελικὴ
ἀρχὴ φαίνεται προσποιουμένη ὅτι δέν ἔνοεῖ τὸ
οὐσιώδες παράπονον τῶν παθόντων, παρερχομένη
δὲ αὐτὸ λεπτολογεῖ περὶ ἄλλα ἡτιτονος ἀξίας.—

Οἱ παθόντες ρητικῶς διατείνονται ὅτι, ὅτε, τὸ δι-
καστήριον τῶν Συνέδρων, κατὰ τὴν τελευταίαν
τῆς συζητήσεως ἡμέραν, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
συνεδριάσεως, πληροφορηθὲν τὰ λαθόντα χωρῶν
κατὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους διακοπὰς τῆς συνεδριά-
σεως, καὶ εὐρίσκον χάσματα χρῆζοντα συμπλη-
ρώσεως, ἐσκέπετο περὶ ἀναβολῆς τῆς ὑποθέσεως,
ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ παρεμβάσα διεβεβαίωσεν ἐπὶ
τῇ ἐπιστημότητι της τὸν πρόεδρον τῶν Συνέδρων
περὶ τοῦ μὴ ὑποστατοῦ τῶν διαδιδομένων, πρὸς
δὲ ὁ ἀντισαγγελεὺς Τζανίνης προσέθηκεν ἐξ ἀνα-
κοινώσεως γενομένων αὐτῷ, ὅτι οἱ ἑνορκιοι, οὐ μόν-
ον ἐπέισθησαν περὶ τῆς ἐνοχῆς ἀπάντων τῶν κα-
τηγορουμένων, ἐκτὸς τῆς τοῦ Πλιάκα, ἀλλὰ καὶ
ζητοῦσιν παρ' αὐτοῦ νὰ μάθωσιν τὸν βαθμὸν τῆς
ἐνοχῆς, ὃν θέλει νὰ παραδεχθῶσιν δι' ἕκαστον αὐ-
τῶν σινεπειὰ δὲ τῶν τοιοῦτων διεβεβαίωσεως,
τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων πλανηθὲν, δέν ἀνέ-
βαλε τὴν ὑπόθεσιν καὶ οὕτῳ ἐπῆλθε τὸ γνωστὸν
ἀποτελεσμα.—Εἶναι ταῦτα ἢ δέν εἶναι ἀληθῆ;
καὶ ἂν δέν εἶναι διὰ τί δέν τὰ διεψεύδασι διὰ τοῦ
προέδρου τῶν Συνέδρων κ. Λυμπεράκη; ἐάν δὲ
εἶναι ἀληθῆ, πόθεν ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἔμαθε τὰς
γνώμας τῶν ἐνορκῶν; καὶ διὰ τί δέν ἐπῆλθε τὸ ἀ-
ποτέλεσμα περὶ οὗ ἔδοθησαν πανηγυρικαὶ διαβε-
βαιώσεις;

Οἱ πολιτικῶς ἐνάγοντες οὐδέποτε ἐζήτησαν, ὡς
κάλιστα γνωρίζει ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ, τὴν ἀ-
ρωγὴν της εἰς τὰς ἐπιτοπίους κομματικὰς ἐριδας,
οὐδ' ἀπήτησαν τὴν συνδρομὴν της διὰ τὴν ἀνυδο-
τὸν κόμματός των ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἠξίωσαν
ἔχοντες ὑπερῷον τὸ δίκαιον, νὰ ὑποστηρικθῇ
καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀ-
κροατηρίου, ὅτι, προέκυπτεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
ὡς ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος; διὰ τοὺς Π. Πανα-
νᾶν, καὶ Χ. Παναγᾶν, ὧν τὴν ἀπαλλαγὴν ὑπεστή-
ριζεν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρ-
χὴ, οὐ μόνον ἐνδείξεις πρὸς παραπομπὴν προέκυ-
πτων, ἀλλὰ καὶ ἀποδείξεις διὰ τὴν καταδίκτην
των, ὡς ἀνεγνωρίσθη καὶ παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας,
ὑποστηριξάσης εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐνοχὴν των,
ἐνῷ οὐδὲν νέον γεγονός προσέτεθη, διὰ τὸν ἕνα
μάλιστα ἐπῆλθε καὶ ἡ καταδίκτη. Ἀλλὰ πῶς νὰ
ονομάσῃ τίς τὴν ἐπιμονὴν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς,
ὅσον ἀφορᾷ τὸν κατηγορούμενον Πλιάκαν, χαρα-
κτηριστικῶς τὴν κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν, ὡς ἀ-
ποτέλεσμα ἐμπαιθείας, καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ ἀπο-
δείξεις ὡς ψευδεῖς; ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἐκα-
τὸν τριάκοντα μαρτύρων ὁ ἐπὶ τοῦ τοποῦ μετα-
θὼς ἀνακριτῆς παραχρῆμα ἔξεδото ἐνταλμα συλ-
λήψεως, ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐγένετο ἔκτοτε ἄ-
φαντος καὶ τοι δῆμαρχος, καὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας ἐφευ-
γε τὴν δικαιοσύνην, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲ τῶν Πρω-
τοδικῶν ὡς καὶ τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν εὐρον ἀρ-
κούσας τὰς συλλεχθείσας ἐνδείξεις διὰ τὴν παραπομ-
πὴν ἐν δὲ τῷ ἀκροατηρίῳ οὐδεὶς τῶν κατ' αὐτοῦ
μαρτυρησάντων συνελήφθη ὡς ψευδόμενος ἀπὸ τὸν
ἐπὶ ἄκρᾳ αὐστηρότητι καὶ νοημοσύνη διακρινόμε-

νον πρόεδρον τῶν Συνέδρων κ. Λυμπεράκη;—
Πάντες ἐπλανήθησαν ἢ ὤμωσαν τὴν καταδίωξιν
τοῦ κατηγορουμένου Πλιάκα;—ἐκ τίνων πληροφο-
ριῶν πεισθεῖσα ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἐπιμένει νὰ
χαρακτηρίξῃ τὴν κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν ὡς ἀπο-
τέλεσμα κομματικῶν ἐνεργειῶν ἐνῷ τοιοῦτόν τι
ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης διαδικασίας δέν προέκυπτεν,
ἀλλὰ τέλος διὰ τί ἐπιμένει ὑποστηρίζουσα ὅτι,
ἐποίησατο καλὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐ-
ξαίρεσεως, ἐνῷ εἰς δύο ἐντίμους ἐνορκους προῦπο-
σχέθη, ἐπὶ τόσον σπουδαίας ὑποθέσεως, τὴν ἐξαί-
ρεσιν; ἢ ὑποστηρίζει, ὅτι καὶ τοι ὑποσχεθείσα,
δέν ἤθελε τηρήσει τὸν λόγον της ἐάν ἡ πολιτικὴ
ἀγωγή διεφώνη; πῶς ἐξήρесе τὸν ἐνορκον Θεο-
φανόπουλον, ἐνῷ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἴδιος εἶ-
χε λόγους ἐξαίρεσεως, ὧφειλε νὰ τοὺς ὑπεβάλλῃ
εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων; πῶς ἐπιμένει ὑ-
ποστηρίζουσα ὅτι ἐνήτησε τὸ δικαίωμα τοῦ προσ-
διορισμοῦ τῆς ὑποθέσεως κατὰλλήλως, ἐνῷ τόσαι
ἄλλαι προφυλακισμένων ὑποθέσεις ἔμειναν ἐκκρε-
μεῖς, ἢ δὲ σύνοδος τοῦ κακουργιοδικείου ἦτο περὶ
τὸ τέλος της;

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε εἰς ἀπάντησιν.

Πάτραι τῇ 22 Ἰουλίου 1881.

Δ. Μάρκου, δικηγόρος.

Εἰδοποιήσεις.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 26 τρέχοντος καὶ ὡραν
9 π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ Συνιδιδακτικοῦ
καὶ Προκαταρκτικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλλ. Λυκείου
τοῦ Κ. Δ. Κωνσταντινουπόλου. Παρακαλοῦνται
ὅθεν οἱ γονεῖς καὶ οἱ φιλόμουσοι ἵνα τιμῆσωσιν αὐ-
τάς διὰ τῆς παρουσίας των.

(Ἡ παροῦσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδ. πρόσκλησις.)

Οἱ Διευθυνταὶ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Ξενοδοχείου

«Ο ΦΟΙΝΙΞ»

Εἰδοποιοῦσι τοὺς πολυαριθμοὺς πελάτας των ὅτι
πρὸς εὐκολίαν των συνιτῶσιν ὑποκατάστημα ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «ΠΥΡΓΟΣ ἢ ΗΛΕΙΑ» εὐζέρον καὶ
μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης καθαρότητος κλπ.

Πρὸς δὲ ὅτι οὐδεμὴν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τὸ νεο-
συσταίνόμενον Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τῶν Γιαννουπόλου,
Πρεβεδοῦρου καὶ Σ.

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ ὡρᾷ 9 π. μ. ἄρχονται αἱ
δημόσιαι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἰδιοσυντηρή-
του Ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Παναγιώτου Γ. Πα-
παστυροπούλου. Προτρέπομεν τοὺς συμπολίτας
μας ἵνα παρευρεθῶσιν ἐν ταῦταις καὶ ἐκτιμῆσωσι
τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν τοῦ τε διδασκάλου καὶ
τῶν μαθητῶν.

Ἐνοικιάζεται ἡ οἰκία τοῦ κ. Δημητρίου Β.
Στανῶφ, κειμένη ἐν τῷ 14 τετραγώνῳ τῆς ἀνω
πόλεως, πλησίον τοῦ ναοῦ Παντοκράτορος, ἐν ἣ
κατῳκει ὁ κ. Καρακάλος δικαστῆς, καὶ ὁ ἐπιθυμῶν
νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ αἰ; συνεννηθῇ μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Νέος χρηστοθήης γινώσκων διπλογραφίαν, καὶ
ἀπλογραφίαν, φέρων πτυχίον συμβολαιογράφου,
διατελέσας δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ δεκαετίαν
ὡς καὶ ἐμποροῦπάλληλος ἔχων καλὰς συστάσεις,
ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι ἐμπορικῷ ἢ σταφιδεμπορι-
κῷ καταστήματι ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικολάῳ Λυριντζῆ ἐμ-
πόρῳ.

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.